

128 b

Byl jeden kníže

Byl je-den kní-že, je - di-nou cé-ru měl, sám tu-rec-ký
sul-tán, sám tu-rec-ký sul-tán se o ní doz-vě-děl.

2. Napsal psaníčko, prstýnek dal k tomu,
| : aby se dostalo : | do jejího domu.
3. Cožpak, rodiče, že tak smutně sedíte,
| : že tolik starostí : | ve svých srdcích máte?
4. Máme jednu céru, máme ji Turkoj dát,
| : a nevíme jak to : | s ní máme udělat.
5. Dejte dělat truhlu, já si do ní lehnu,
| : až Turek pojede : | já si v ní usnu.
6. Turek jede do vrat, lidé proti němu,
| : že již je zemřelá : | povídají jemu.
7. On tomu nechtěl věřit, do komůrky vešel,
| : ach, bože, rozbože : | zemřelou ji našel.
8. Vzal z krku řetěz, dal ho na krk její,
| : že tys měla býti : | moje potěšení.
9. Hrob dal kopati stříbrnou motykou,
| : hlínu vyhazovat : | zlacenou lopatou.
10. A dal zvoniti a to po vši zemi,
| : bylo to uslyšeli : | v té turecké zemi.

*Zaspívávala Františka Petránková,
64 roků, z Výchovské Lhoty, – 1955.*